

VOORWOORD

Dit nummer opent met een aantal van mekaar onafhankelijke essays. De inspanning die de lectuur van Levi Haecks essay over logica en politiek vraagt, wordt uiteindelijk beloond met (inzicht in) de prikkelende gedachte “Politiek verzet moet *open-ended* blijven, of het is *establishment*.”

Hoewel strijd niet vreemd is aan democratie – de strijd tegen autoritaire tendensen binnen hedendaagse liberale democratie is legio – lijken oorlogsgeweld en democratie moeilijk met mekaar te rijmen. Marc De Kesel argumenteert dat oorlog wel degelijk gerechtvaardigd is om die strijd, om de gespleten identiteit van het volk van de democratie te vrijwaren.

In een sterk fenomenologisch geïnspireerd essay tenslotte stelt Henk Vandaele zijn filosofie van de relatie voor als een kritiek op en alternatief voor elke transcendentiefilosofie, die ook nog in de moderne scheiding tussen subject en object aanwezig blijft. Zonder ecocentrisch te zijn, zou dit relationeel-filosofisch denken mee helpen om een antwoord te bieden op de ecologische uitdagingen van onze tijd.

Het bibliografisch essay van Jacques De Visscher naar aanleiding van *De Nieuwe Utrechtse School. Historische traditie en hedendaagse aanpak* situeert zich eveneens in de fenomenologische lijn als alternatief voor het objectivistisch reductionisme in de medische observatie.

Het artikel van Volkmar Mühleis *Intiem te durven spreken* gaat na wat de dichter en denker mekaar te bieden hebben als het erom gaat te spreken vanuit/over intimiteit.

In *Vragen, geven, krijgen, teruggeven* brengt Willy Coolsaet verslag uit van zijn kritische lectuur van Alain Caillé, de drijvende kracht achter M.A.U.S.S. (Mouvement anti-utilitariste dans les sciences sociales) en hoe die hem ertoe brengt zijn eigen positie tegenover universalisme en relativisme te herzien.

De uitgebreide boekbesprekingen zijn van de hand van Jacques De Visscher, Rob Devos, Bart Buseyne en Sigrid Wallaert.

Raf Debaene